

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.138/2008/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Kappelné dr. Gősi Ildikó ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság** (9700 Szombathely, Petőfi S. u. 22.) kérelmezett ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított ügyében a Vas Megyei Bíróság 2007. december 20. napján kelt 1.Kpk.20.219/2007/3. számú végzése ellen a kérelmező 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2004. ..-én kelt alapító okirattal alakult kérelmezettet a .. Megyei Bíróság a 2004. október 14-én hozott Kny.... számú végzésével vette bírósági nyilvántartásba, adószámot 2006. februárban kapott. A kérelmező 2007. október 2-án a 0737 számú adatlapon kérelmet terjesztett elő a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf.tv.) alapján, és a részére felajánlott összeg kiutalását kérte. A kérelmezett a 1211455788. számú határozatával a kérelmet az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) illetve b) pontjára hivatkozással azzal az indokolással utasította el, hogy a kérelmező sikertelenül igazolta a kedvezményezettség feltételeit, mert a tevékenységét a rendelkező nyilatkozat évét megelőző egy év óta nem folytatja megszakítás nélkül ténylegesen.

A határozat megváltoztatása iránt a kérelmező terjesztett elő kérelmet, melyben azzal érvelt, hogy az alapítvány már 2004-ben működött, az adószám 2006. évi megkérésének az volt az indoka, hogy korábban adóköteles tevékenységet nem folytatott. A működés megkezdésének nem kizárólagos feltétele az adószám megkérése, ezért a kérelmező megfelelt az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) illetve b) pontjában meghatározott törvényi feltételeknek, és jogosult a személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználására.

Az elsőfokú bíróság a kérelmet elutasította. Az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira, valamint a hivatkozott szakasz (2) bekezdés e) pontjára utalással kifejtette, hogy kizárólag az a szervezet lehet kedvezményezett, amely nyilatkozik arról, hogy az alapszabálya, az alapító okirata szerinti közhasznú tevékenységet a rendelkező nyilatkozatok évét megelőző egy év óta megszakítás nélkül ténylegesen folytatja, eleget téve minden rá vonatkozó jogszabályi rendelkezésnek. Kiemelte, hogy a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Ta.tv.) 2. § (1) bekezdése alapján társasági adóalany a 2-4. §-ban meghatározott személy, így a (2) bekezdés g) pontja alapján belföldi illetékességű adózónak minősül az alapítvány is. Jogi megítélése szerint - melyet az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16. § (1)-(2), valamint a 24. § (1)-(2) és a 31. § (1) bekezdésére alapított - miután a kérelmező alapítvány 2006. februárjában kért adószámot, az Art.-ban meghatározott jogszabályi kötelezettségének csak ettől az időponttól kezdve tett eleget, ezért az Szf.tv. 4. § (2) bekezdés e) pontja utolsó fordulata alapján nem lehet kedvezményezett.

Az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatása, a kérelem szerinti döntés meghozatala érdekében a kérelmező élt fellebbezéssel. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Szf.tv. 4. § (2) bekezdés e) pontját, hiszen az Art. 16. § (2) bekezdése szerint az adóköteles tevékenységet folytatni kívánó adózó adószám megállapítása végett köteles az állami adóhatóságnál bejelentkezni. A kérelmező a jelzett időszakot megelőzően adóköteles tevékenységet nem folytatott, így adószám kérésére sem volt szükség. Ezt az álláspontját erősíti a jogalkotó, amikor a módosított Szf.tv. 4. § (2) bekezdés e) pontjában már nem szerepelteti feltételként, hogy a szervezetnek eleget kell tennie minden rá vonatkozó jogszabályi rendelkezésnek.

A kérelmezett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását annak helyes indokai alapján kérte azzal a megjegyzéssel, hogy az Szf.tv. módosításáról szóló 2007. évi CXXV. törvény 4. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott feltétel a kérelmezett esetére nem vonatkozik.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kérelmező részére felajánlott összeg kiutalása törvényi akadályba ütközik. Jogi okfejtésével a másodfokú bíróság egyetért, azt nem ismétli, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény jogot ad magánszemélyeknek arra, hogy a befizetett adójuk egy részéről a kedvezményezettek javára rendelkezzenek. Az Szf.tv. speciális normákat tartalmaz a személyi jövedelemadó ezen meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról, annak eljárási szabályairól. A kedvezményezetti státusz elnyerése kizárólag az Szf.tv előírásainak teljesítésén múlik.

Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a Ta.tv. és az Art. adókötelezettségre és adóalanykénti bejelentkezésre vonatkozó szabályai mellett az alapítványok gazdálkodási rendjét a 115/1992. (VII.23.) Korm. rendelet szabályozza, amely rendelet hatálya kiterjed a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/A-74/F. §-ai alapján létrehozott alapítványokra is. A rendelet értelmében az alapítvány az alapító okiratában meghatározott cél megvalósítása érdekében önállóan gazdálkodik és az alapítványi célú tevékenység mellett vállalkozási tevékenységet is végezhet (2. § (1) és (2) bekezdés). A hivatkozott rendelet 5. §-a értelmében az alapítvány bevételeit, költségeit a számviteli előírások szerint tartja nyilván. A 11. § (1) bekezdése kimondja, hogy az alapítványok az adóhatósággal szembeni kötelezettségeinek és igénybe vehető támogatásainak bevallása, pénzügyi rendezése önadózás formájában az adózás rendjéről szóló törvény szerint történik. A hivatkozott jogszabály és az elsőfokú bíróság által is felhívott rendelkezések alapján egy, a rá irányadó rendelkezések szerint létrejött alapítvány jogszabályi kötelezettsége, hogy adószámmal rendelkezzen. Tévesen hivatkozott a kérelmező arra, hogy az adóhatósághoz való bejelentkezés kizárólag a vállalkozási tevékenység megkezdéséhez kötődik.

Az elsőfokú bíróság az ügyben alkalmazni rendelt hatályos Szf.tv. rendelkezései szerint vizsgálhatta azt, hogy a kérelmező esetében teljesülnek-e az Szf. tv. szerinti feltételek. Az Szf.tv. rendelkezéseit a 2007. évi CXXV. törvény 4. § (1) bekezdése 2008. január 1-től kezdődően módosította, amelynek eredményeként a 4. § (2) bekezdés e) pontjában „eleget téve minden rá vonatkozó jogszabályi rendelkezésnek” fordulat már nem szerepel. A 2008. január 1-jét követően hatályba lépett jogszabályi rendelkezés a kérelmező esetében nem volt alkalmazható, mert ahhoz a jogalkotó visszaható hatályt nem rendelt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a 105/1952. (XII. 28.) MT. r. 13. § (3) bekezdése értelmében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmezett másodfokú költségének viselésére a kérelmező a Pp. 78. § (1), (2) és a 79. § (1) bekezdése alapján köteles.

A kérelmező az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. június 4. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő